

mințit

M Horlaci

atât de negru devine îngerul din fața mea
încât
privesc prin întuneric
cerul dezorientat

cum mi se cuibăresc iluziile
adormind tâmpilele crengilor
cu o nefirească atingere
nimicul îmi propune un vis
un adevăr
legănat de vântul filozofiei
de erezie
sau nostalgie
umbra își înclină capul
lăsând în lacrimi
o siluetă lungă
două picioare lungi

o pălărie lovește orizontul